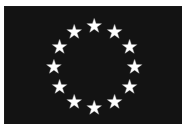

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Výbor pro ústavní záležitosti

2006/2087(INI)

5. 10. 2006

STANOVISKO

Výboru pro ústavní záležitosti

pro Výbor pro kulturu a vzdělávání

k Bílé knize o evropské komunikační politice
2006/2087(INI)

Navrhovatel: Gérard Onesta

NÁVRHY

Výbor pro ústavní záležitosti vyzývá Výbor pro kulturu a vzdělávání jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vítá předložení Bílé knihy a souhlasí se záměry Komise změnit komunikační politiku v samostatnou politiku naplněnou svým vlastním obsahem;
2. vítá, že Komise uznává, že jakoukoli komunikaci nelze oddělit od jejího obsahu a že musí být „obousměrným“ procesem, v němž se občanům naslouchá, ale lituje, že tyto zásady potvrzené v úvodu Bílé knihy se nijak konkrétně neprojevují; vyzývá tedy Komisi, aby upřesnila, jakým způsobem hodlá brát v úvahu hlas občanů, a navrhuje v tomto ohledu integrovat do komunikační politiky návrhy jiných institucí, jako je „Agora“, orgán dorozumění se zástupci občanské společnosti, který se rozhodl zřídit Parlament;
3. konstatuje, že nelze provádět uspokojivou komunikační politiku bez přesné znalosti toho, jaké informace postrádají občané Unie, ať již se jedná o obsahy činnosti Společenství nebo orgány a postupy, které ji umožňují uplatňovat; požaduje proto, aby byla oddělení pro výzkum evropského veřejného mínění pověřena provedením konkrétního a podrobného průzkumu veřejného mínění, který by umožnil přijmout přesně cílená a diferencovaná opatření pro informování občanů Společenství v závislosti na jejich státu původu, sociálně-profesním zařazení a politické orientaci;
4. zdůrazňuje, že je důležité svolávat meziparlamentní fóra o budoucnosti Evropy, přičemž jedno z nich proběhne při příležitosti 50. výročí Římských smluv; požaduje, aby byl v rámci evropské komunikační politiky brán ohled na diskuse na úrovni zástupců evropských národů;
5. podporuje projekt nového interinstitucionálního nástroje otevřeného všem členským státům, kterým se stanoví zásady evropské komunikační politiky; domnívá se nicméně, že přesná povaha tohoto nástroje – charty nebo kodexu chování – musí být pečlivě analyzována v souvislosti se „zárukami“, který by měl poskytovat občanům, i se závazky, které by instituce a členské státy měly na sebe vzít;
6. připomíná, že již Listina základních práv stanovila práva občanů na informace a že jakýkoli jiný případný nový nástroj bude muset respektovat výsady Parlamentu jako voleného shromáždění, zejména jeho pravomoci obracet se svobodně na občany celé Unie; žádá, aby jeho Výbor pro ústavní záležitosti analyzoval možnou povahu a obsah takového interinstitucionálního nástroje;
7. zdůrazňuje, že komunikační politika musí dodržovat zvláštní rytmus evropských záležitostí, který se často neřídí národními politickými agendami a nemůže se skutečně rozvíjet na okraji konkrétních politik a akcí Evropské unie, které mají svůj samostatný časový harmonogram; domnívá se tedy, že by se Komise, Rada a Parlament měly dohodnout na harmonogramu velkých témat, která by mohla více zajímat evropské veřejné mínění, s cílem soustředit své komunikační úsilí na tato témata;

8. znovu připomíná, že na Evropskou unii často občané nahlíží jako na celek, neboť po nich nelze žádat, aby rozlišovali jemné rozdíly mezi jejími orgány a že je tedy třeba začlenit komunikační politiky každého orgánu do společné logiky a respektovat přitom pravomoci a autonomii každého z nich; znovu vyzývá k širší interinstitucionální diskuzi v tomto směru na plenárním zasedání s cílem přijmout společné prohlášení o cílech a prostředcích této politiky;
9. zdůrazňuje, že je nezbytné přizpůsobit strategie a obsah Bílé knihy diskusi probíhající v evropské společnosti i mezi jednotlivými členskými státy;
10. podporuje rozvoj dialogu a společně pořádaných veřejných rozprav mezi evropskými orgány a vnitrostátním i a regionálními orgány; zdůrazňuje, že je důležité opírat komunikaci o iniciativy využívající komunikační nosiče pro širokou veřejnost, jako jsou kulturní programy (literární nebo filmová ocenění), sportovní události apod.; domnívá se, že komunikace musí brát ohled na strategické hlavní směry zaměřené na cílové publikum, jako jsou vysoké školy, městské samosprávy nebo profesní organizace;
11. zdůrazňuje, že je nezbytné více zviditelnit finanční podporu, kterou Unie poskytuje, a tedy i to, že každý orgán, sdružení či aktivita, které jsou příjemci grantu v rámci některého z programů Unie, by měly povinnost zajišťovat této pomoci publicitu;
12. oceňuje návrhy Komise na lepší využití nových komunikačních technik, ale žádá, aby byla přijata opatření zajišťující, aby „digitální věk“ ještě více neodděloval část občanů od přístupu k informacím od Unie; zdůrazňuje v tomto ohledu, že by bylo vhodné, ve snaze o globální přístup, vzájemně integrovat komunikační prostředky různých orgánů, jako je budoucí „internetová televize“ Evropského parlamentu, při plném respektování jeho autonomie; mimo jiné zdůrazňuje, že je třeba přikládat větší váhu tradičním prostředkům masové komunikace, jako je televize;
13. lituje, že současná informační politika neplní svůj účel a neoslovuje evropské občany; zdůrazňuje, že je třeba proto najít zcela nové cesty, zejména poskytnutím specifické novinářské nabídky pro televizní vysílání; je nakloněn myšlence podávání informací o Evropě po vzoru programů „Universum“;
14. vyzývá Komisi, aby lépe hierarchicky třídila své partnery v oblasti komunikací a rozvíjela p řednostní vztahy s partnery s nadnárodním významem, jako jsou organizace evropské občanské společnosti, která se právě strukturalizuje, evropské politické strany a novináři; zdůrazňuje, že je důležité sem začlenit komunikační prostředky určené mládeži s cílem posílit evropský občanský prostor;
15. přikládá zvláštní význam úloze, kterou hrají politické strany při podpoře parlamentní demokracie na všech úrovních; lituje, že zůstává nevyužit potenciál nadnárodních politických stran; vyjadřuje politování nad tím, že mnohé národní politické strany nejsou příliš nakloněny tomu přijmout koherentně a přesvědčivě evropský rozměr; naléhavě vyzývá politické strany, aby braly při přijímání rozhodnutí a ve svých volebních kampaních v úvahu evropské otázky tak, aby byly občanům poskytnuty skutečné možnosti volby, pokud jde o budoucnost Evropy;

16. zdůrazňuje, že sdělovací prostředky hrají zásadní úlohu v komunikaci o evropských otázkách a trvá na tom, že je třeba zavést s nimi specifické formy spolupráce, a zároveň plně respektovat jejich nezávislost a redakční autonomii; domnívá se, že je třeba podstatně navýšit dostupné prostředky na odbornou přípravu novinářů specializovaných na evropské záležitosti zejména na úrovni regionálního a místního tisku; domnívá se mimo jiné, že reklamní kampaň vedená evropskými orgány je důležitým prostředkem, jak seznámit veřejnost s evropským politickým ústředím, a představuje proto důležité téma pro diskusi se sdělovacími prostředky;
17. zdůrazňuje, že je důležité spojit komunikační politiku s programem aktivního občanství těšícím se podpoře Evropské unie, která násobí účinky tohoto procesu;
18. domnívá se, že rozvoj evropské správy blízké občanům, schopné postarat se o ohromné množství současných informačních míst o Evropě, by pomohlo navázat důležitá přímá pouta mezi Unií a jejími občany zejména tím, že umožní přístup občanů k evropským iniciativám a programům, které se jich týkají; domnívá se, že zastoupení Komise a delegací Evropského parlamentu ve členských státech v tom hraje důležitou úlohu; v této souvislosti se domnívá, že je rovněž nezbytné od základu zvážít práci, kterou dosud vykonaly informační kanceláře Komise a Parlamentu v členských státech, vzhledem k tomu, že jejich politika vztahů s veřejností nepřitahuje zájem občanů a že by prostředky použité k tomuto účelu mohly být využity mnohem účinněji; přeje si proto, aby měly aktivnější a méně byrokratickou povahu;
19. zdůrazňuje význam Ústavy pro Evropu, která by dala Unii političtější a demokratičtější podobu a zvýšila její atraktivitu v očích občanů; připomíná politickou odpovědnost Evropského parlamentu, Rady a Komise za podporu tohoto procesu.

POSTUP

Název	Bílá kniha o evropské komunikační politice		
Číslo postupu	2006/2087(INI)		
Příslušný výbor	CULT		
Výbor, který vypracoval stanovisko Datum oznámení na zasedání	AFCO 6.4.2006		
Užší spolupráce – datum oznámení na zasedání			
Navrhovatel Datum jmenování	Gérard Onesta 21.2.2006		
Předchozí navrhovatel(ka)			
Projednání ve výboru	2.5.2006	12.7.2006	12.9.2006
Datum přijetí	5.10.2006		
Výsledek závěrečného hlasování	+: -: 0:	17 1 1	
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Carlos Carnero González, Richard Corbett, Panayiotis Demetriou, Andrew Duff, Maria da Assunção Esteves, Ingo Friedrich, Bronisław Geremek, Genowefa Grabowska, Ignasi Guardans Cambó, Jo Leinen, Íñigo Méndez de Vigo, Rihards Pīks, Johannes Voggenhuber, Bernard Piotr Wojciechowski		
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Jean-Louis Bourlanges, Ashley Mote, Gérard Onesta, Georgios Papastamkos, Reinhard Rack, György Schöpflin		
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) p řítomný(í) při závěrečném hlasování			
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)			